

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **Ing. M. D.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti správnímu rozhodnutí žalované ze dne 24.10.2012 o **starobní důchod**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byl přiznán starobní důchod, s jehož výší žalobkyně nesouhlasila z důvodu nezapočtení celé doby pojištění.

[2] Žalobkyně podala včasnou žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí, ve které uvedla, že žádá, aby soud přezkoumal rozhodnutí a započtl doby pracovní neschopnosti. Konkrétně nebyly započteny doby dočasné pracovní neschopnosti, které omylem zaměstnavatelem nebyly vykázány v ELDP, a to pracovní neschopnosti

- říjen 1991 – 7 dnů pracovní neschopnosti, v listopadu 1991 – od 7.11.1991 21 dnů komplexní lázeňské péče v KV, když v té době byl jejím zaměstnavatelem Free Zone a.s. Ostrava, kde pracovala od 1.9.1991 do 31.8.1992;
- pracovní neschopnosti za měsíce únor, březen, květen, říjen 2000 u zaměstnavatele SENSE Progress, a. s. Praha a nemoc v ochranné lhůtě za

měsíce prosinec 2000 a leden 2001.

[3] Žalovaná k žalobě uvedla, že vyšla z evidenčních listů důchodového zabezpečení zaměstnavatele Free Zone, a.s. Ostrava a zaměstnavatele SENSE Progresss, a.s. Praha. Součástí spisové dokumentace je i výpis z evidence osob samostatně výdělečně činných za kalendářní rok 2000, podle něhož byla žalobkyně v tomto kalendářním roce účastna pojištění dle § 5 odst. 1 písm. e/ zákona o důchodovém pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná s vyměřovacím základem 18.900,- Kč. Podle § 16 odst. 4 věty druhé, písm. a/ zákona o důchodovém pojištění, *jsou vyloučenými dobami po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e/, dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b/ nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, doby pobírání dávek nemocenského pojištění /péče/ nahrazující příjem z výdělečné činnosti.* Z citace výše uvedeného ustanovení vyplývá, že vyloučenou dobou není poskytování nemocenského ze závislé činnosti, jestliže současně trvá důchodové pojištění osob samostatně výdělečně činných, což dopadá i na předmětnou věc, neboť v kalendářním roce 2000 byla žalobkyně v zaměstnaneckém poměru u zaměstnavatele Sense Progress, a. s. Praha 4 a současně byla v účasti na pojištění jako osoba samostatně výdělečně činná dle § 5 odst. 1 písm. e/ zákona o důchodovém pojištění. Námitka žalobkyně, již se domáhá zhodnocení doby pobírání nemocenských dávek v kalendářním roce 2000 jako doby vyloučené, je irelevantní. S ohledem na výše uvedené žalovaná konstatuje, že vyhovění námitce žalobkyně brání na jedné straně údaje uvedené na evidenčním listu důchodového zabezpečení na dobu zaměstnání od 1.9.1991 do 31.8.1992, o jehož správnosti nemá žalovaná pochybnosti a na druhé straně zákonné ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé písm. a/ zákona o důchodovém pojištění, podle něhož nelze v kalendářním roce vyloučit doby pobírání nemocenských dávek, pokud se v takovém roce navzájem překrývá doba výkonu závislé činnosti s dobou výkonu činnosti osoby samostatně výdělečně činné. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

[4] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítlá námitky a své rozhodnutí ze dne 21.2.2012 čj. X potvrdila. V odůvodnění se vypořádala se všemi žalobkyní vznesenými námitkami; neshledala pochybení při rozhodování dne 21.2.2012.

[5] Rozhodnutím ze dne 21.2.2012 byl žalobkyni přiznán podle ustanovení § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. a s přihlédnutím k článku 46 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a počínaje 1.5.2010 i s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 od 5.3.2007 starobní důchod ve výši 9.340,- Kč měsíčně. V odůvodnění mimo jiné bylo uvedeno, že procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 40 roků pojištění činí 60 % VPZ, tj. 6.939,- Kč měsíčně, zvýšení procentní výměry za 302 dnů pojištění získaných po vzniku nároku na důchod o 4,5 % VPZ činí 521,- Kč měsíčně.

[6] Jednání před podepsaným soudem bylo v nepřítomnosti žalobkyně s odvoláním na ustanovení § 49 odst. 3 s.ř.s z následujícího důvodu:

Soud ve věci jednal a rozhodl, i když se k jednání nedostavila žalobkyně a žádala o odročení jednání. Soud žádost ze dne 11.3.2014 neuznal za důvodnou a jednání k žádosti žalobkyně neodročil. Soud nejdříve konstatuje, že jednání bylo opakovaně k žádosti žalobkyně odročováno, a to konkrétně jednání nařízené na

- 4.12.2013. Žalobkyně dne 3.12.2013 požádala o odročení jednání z důvodu, že je do vánoc 2013 na lázeňské léčbě a nemůže se k jednání dostavit. Žádala o stanovení termínu na polovinu ledna 2014. Soud, aniž by žalobkyně předložila potvrzení o probíhající lázeňské léčbě, žádosti vyhověl a další jednání bylo nařízeno na
- 15.1.2014. Žalobkyně se dne 7.1.2014 omluvila, že musí neplánovaně odjet do Německa, neboť tlumočnice měla úraz a ona musí převzít tlumočení skupiny. Žádala o nový termín, s tím, že se vrátí dne 29.1.2014. Žádosti bylo vyhověno a nový termín byl stanoven na
- 5.2.2014. Žalobkyně znovu požádala soud o změnu termínu jednání, tentokrát z důvodu onemocnění chřipkou, o čemž předložila potvrzení lékaře ze dne 3.2.2014, že kontrola je stanovena na 10.2.2014. Žádosti bylo vyhověno a jednání bylo nařízeno na
- 12.3.2014. Situace se opakovala a žalobkyně dne 11.3.2014 požádala opětovně soud o změnu termínu jednání, neboť jí stanovený termín nevyhovuje, protože v úterý 11.3.2014 odjíždí do Německa a vrací se v pondělí 17.3.2014. Zůstává v Praze, kde si musí vyřídit více záležitostí.

Soud poslední žádost o odročení nevyhodnotil jako důležitou, pro kterou by jednání již počtvrté mělo být odročováno, a proto rozhodl dle ustanovení § 49 odst. 3 s.ř.s. bez přítomnosti žalobkyně.

[7] Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalovaná v osobním listě důchodového pojištění má v evidenci, pokud se týká žalobkyní v žalobě namítaného období, kdy byla zaměstnána u Free Zone, a.s. v období od 1.9.1991 do 31.8.1992:

1.9.1991 – 31.12.1991 122 dní zaměstnání 19370 vyměřovacího základu

1.1.1992 – 31.3.1992 91 dní zaměstnání 15360 vyměřovací základ

1.4.1992 – 31.8.1992 153 dní zaměstnání 35377 vyměřovací základ

V celém tomto evidovaném období není žádná vyloučená doba.

V období, kdy byla zaměstnána u SENSE Progress, a.s. Praha 24.1.2000 – 30.11.2000 je vykázána následující doba:

24.1.2000 – 31.12.2000 343 dnů samost. výděl. činnost s vyměřov. základem 129620.

[8] V evidenčních listech důchodového pojištění, vystavené Sense Progress, a.s. dne 7.3.2011, že jmenovaná byla zaměstnána od 24.1.2000 do 30.11.2000, což činí 343 dnů, z toho 50 dnů vyloučené doby s vyměřovacím základem 129620 a dále má vykázanou vyloučenou dobu 31 dnů v roce 2000 a 31 dnů v r. 2001. V evidenčním listě vystaveném Free Zone Ostrava a.s. dne 3.9.1992, že jmenovaná byla nepřetržitě

zaměstnána od 1.9.1991 do 31.3.1992 a v tomto období není vykázána žádná náhradní doba. Z ELDZ je dále zjistitelné, že údaj o době zaměstnání, hrubém výděлку a žádné náhradní doby žalobkyně podepsala.

[9] Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 10.1.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně byla evidována u OSSZ jako osoba samostatně výdělečně činná naposledy od 7.4.1993 do 31.1.2001 a od 25.6.2001 do 31.3.2003 a v roce 2000 byla účastna důchodového pojištění a vyměřovací základ za rok 2000 činil 18.900,- Kč.

[10] Ze zprávy OSSZ Ostrava ze dne 20.11.2013, že pracovní neschopnost M. D. v požadovaném období vyplácel zaměstnavatel a OSSZ nemají evidence o těchto pracovních neschopnostech.

[11] Dle vyjádření zástupce žalované u jednání soudu dne 12.3.2014 žalobkyně se v roce 2002 dodatečně přihlásila k důchodovému pojištění za rok 2001 a doplatila na pojistném 62.000,- Kč.

[12] Uvedená skutková zjištění soud opírá o napadené rozhodnutí, listinné důkazy založené v dávkovém spise žalované a vyjádření žalované u jednání soudu.

[13] Pokud se týká vyloučené doby v období zaměstnání u Free Zone, a.s. Ostrava, pak žalobkyně sama neprokázala své tvrzení o době pracovní neschopnosti, nevyvrátila nesprávnost údajů na ELDZ vystaveném dřívějším zaměstnavatelem Free Zone, které v té době sama stvrdila jako správné. Toto se nepodařilo ani dotazem soudu na Okresní správu sociálního zabezpečení v Ostravě.

[14] Pokud se týká námitky ohledně vyloučené doby u zaměstnavatele Sense Progress, a.s. soud přisvědčil názoru žalované ohledně nemožnosti použití vyloučené doby při výpočtu výše důchodu za podmínek souběhu doby, kdy osoba je zaměstnána a je i osobou samostatně výdělečně činnou, která je důchodově pojištěna.

[15] Dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté a páté, doby

- a) *dočasné pracovní neschopnosti, kterou si pojištěnec nezpůsobil úmyslně, pokud dočasná pracovní neschopnost vznikla nejpozději v poslední den ochranné lhůty podle zvláštního právního předpisu, doby karantény nařízené podle zvláštního právního předpisu 5f), doby, po kterou trvala potřeba ošetřování nebo péče o dítě ve věku do 10 let nebo jiného člena domácnosti podle zvláštního právního předpisu 5e), nejde-li o osoby, které nemají nárok na ošetřovné, nejvýše však v rozsahu prvních 9 kalendářních dnů potřeby ošetřování nebo péče, popřípadě prvních 16 kalendářních dnů, jde-li o osamělého zaměstnance, který má v péči aspoň jedno dítě ve věku do 16 let, které neukončilo povinnou školní docházku,*

a doby před porodem, po kterou nebyla vykonávána výdělečná činnost z důvodu těhotenství, nejdříve však od začátku osmého týdne před očekávaným dnem porodu do dne, který bezprostředně předcházet dni porodu.

V ust. § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. jsou uvedeny osoby samostatně výdělečně činné.

[16] Žalobkyně byla osobou samostatně výdělečně činnou v období od 7.4.1993 do 31.1.2001 a od 25.6.2001 do 31.3.2003. V roce 2000 i 2001 byla účastna důchodového pojištění. Jestliže v době, kdy byla zaměstnána u firmy Sense Progress, i v období dvou následujících měsíců (prosinec 2000 a leden 2001), po ukončení pracovního poměru, kdy byla v pracovní neschopnosti, trvalo současně důchodové pojištění osoby samostatně výdělečně činné, pak vyloučenou dobou nemůže být poskytování nemocenské ze závislé činnosti.

[17] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud shledal žalobu v rozsahu žalobních námitek jako nedůvodnou, přičemž podle ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[18] Vzhledem k tomu, že soud nepřisvědčil žalobním námitkám, soud žalobě nevyhověl a žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[19] Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/91 Sb. v plat. znění).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 12. března 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně